

Wymagania edukacyjne na poszczególne oceny wynikające z realizacji programu nauczania w oparciu o podręcznik do religii wydawnictwa Święty Wojciech „Pan Jezus jest naszym życiem” dla klasy czwartej szkoły podstawowej.

Wersja – 30 jednostek lekcyjnych

Przedmiot: religia

Program – AZ-1-01/18

Numer podręcznika: AZ-14-01/18-PO-6/23, zatwierdzenie z dnia 5 kwietnia 2023 r.

Treści nauczania wynikające z podstawy programowej oraz wymagania dla uczniów dostosowane do każdej jednostki lekcyjnej zawartej w podręczniku podano w rocznych planach wynikowych opracowanych dla wszystkich poziomów nauczania.

Zasady oceniania (zgodne w wytycznymi Komisji Wychowania Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski z 2008 r.):

- Ocenianiu nie podlegają praktyki religijne.
- Oceny z religii są jawne dla ucznia i jego rodziców (prawnych opiekunów).
- Nauczyciele religii są zobowiązani do podania wymagań edukacyjnych niezbędnych do uzyskania poszczególnych ocen śródrocznych i rocznych z religii oraz sposobu sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczniów.
- Nauczyciele religii informują o warunkach i trybie uzyskania z religii oceny rocznej wyższej niż przewidywana.
- Nauczyciele religii są zobowiązani do dostosowania wymagań edukacyjnych do indywidualnych potrzeb i możliwości psychofizycznych oraz edukacyjnych uczniów posiadających opinie wydane przez poradnie psychologiczno-pedagogiczne.
- Oceny z religii ustala się w stopniach w zakresie skali od 1 do 6.

- Uczeń ma prawo zgłosić nieprzygotowanie do lekcji w ilości zgodnej z zasadami przyjętymi w szkole (przy dwóch godzinach zajęć w tygodniu, są to najczęściej dwa nieprzygotowania w półroczu).
- Nauczyciel może oceniać pamięciowe opanowanie modlitw, pod warunkiem, że postarał się o wytłumaczenie ich znaczenia w trakcie zajęć.

Obszary oceniania:

Ponieważ najważniejszym zadaniem nauczyciela jest spowodowanie samodzielnego uczenia się uczniów, przebieg zajęć powinien aktywizować uczących się do podejmowania działań mających na celu zdobywanie wiedzy oraz samodzielnego i twórczego wykorzystywania tego, co przyswoili. Dlatego też niezwykle ważnym obszarem jest oceniania aktywności uczniów na zajęciach oraz systematyczność w pracy na lekcji, w tym także prowadzenie i uzupełniania ćwiczeń będących integralną częścią podręcznika. Należy zwracać uwagę na wykonanie przez uczniów quizów sprawdzających wiedzę na zakończenie każdego działu. Można przeprowadzać kartkówki, ale należy je zapowiedzieć i wyraźnie określić zakres materiału.

Szczególną uwagę należy zwrócić na prace dodatkowe wykonywane przez uczniów. Może to być przygotowanie do udziału w konkursach, w proponowanych zajęciach dodatkowych, wystąpieniach w szkole lub poza nią (o charakterze religijnym), udziału w działaniach mających na celu niesienie pomocy innym, wynikającym z realizacji przykazania miłości Boga i bliźniego.

Ogólne kryteria ocen z religii:

Celujący:

Uczeń:

- spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą
- posiada wiedzę wykraczającą poza program oraz potrafi ją twórczo wprowadzać w życie
- aktywnie uczestniczy w zajęciach i systematycznie prowadzi ćwiczenia
- wykonuje dodatkowe zadania dla chętnych

- bierze udział w konkursach przedmiotowych
- uczestniczy w zajęciach dodatkowych o tematyce religijnej w szkole lub parafii

Bardzo dobry

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności określone programem nauczania
- ma prawidłowo uzupełnione ćwiczenia w podręczniku
- chętnie i systematycznie uczestniczy w zajęciach
- jest aktywny na zajęciach
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dobry

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności określone programem nauczania
- ma dobrą umiejętność zastosowania zdobytej wiedzy
- osiąga postępy podczas zajęć
- jest chętny do pracy
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dostateczny

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności umożliwiające dalsze zdobywanie wiedzy,
- w jego wiadomościach są wyraźne luki
- wykazuje chęć do pracy na zajęciach
- ma braki w wykonywaniu ćwiczeń
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dopuszczający:

Uczeń:

- zdobyte wiadomości nie są wystarczające do uzyskania podstawowej wiedzy religijnej
- niechętnie uczestniczy w zajęciach
- wymaga pomocy przy wykonywaniu prostych zadań

Niedostateczny:

Uczeń:

- nie opanował podstawowych wiadomości i umiejętności określonych programem nauczania

- notorycznie brak mu chęci do pracy i uczestniczenia w zajęciach

Ponieważ religia jest przedmiotem nieobowiązkowym, należy przed ewentualnym wystawieniem oceny niedostatecznej, zbadać sytuację ucznia, podjąć próbę rozmowy z wychowawcą, pedagogiem, rodzicami (opiekunami prawnymi), etc. i spróbować udzielić uczniowi wszelkiej możliwej pomocy, aby podjął on próbę sprostania stawianym przed nim wymaganiom.

Sposoby informowania uczniów i rodziców o ocenach:

1. Na pierwszej lekcji przedstawiamy zasady przedmiotowego oceniania i tłumaczymy wszelkie wątpliwości
2. Na pierwszych zebraniach w roku szkolnym informujemy o nim rodziców
3. Przedmiotowy system oceniania przekazujemy do wiadomości wychowawcy, dyrekcji i rodziców (powinien być on dostępny na obowiązującej w szkole platformie cyfrowej)
4. Uczniowie muszą być poinformowani o możliwości uzupełniania zaległości wynikających z nieobecności w szkole lub brakach pojawiających się na bieżąco
5. Wszystkie wystawione oceny są umieszczane na obowiązującej w szkole platformie cyfrowej możliwie jak najszybciej
6. Jeżeli nauczyciel przeprowadza prace pisemne obowiązujące ucznia, powinien udostępnić je rodzicom do wglądu na zebraniach lub konsultacjach (można też prosić rodziców o podpis pod otrzymaną oceną w ćwiczeniach lub na dodatkowych kartkach).

Szczegółowe wymagania edukacyjne na poszczególne oceny:

I semestr

Rozdział	celujący	bardzo dobry	dobry	dostateczny	dopuszczający
----------	----------	--------------	-------	-------------	---------------

<p>1. Poznaję „Nowe przykazania Pana Jezusa</p>	<ul style="list-style-type: none"> wyczerpująco wyjaśnia potrzebę skupienia i wyciszenia podczas słuchania słowa Bożego, aby móc poznawać naukę Pana Jezusa i żyć zgodnie z nią wskazuje osiem błogosławieństw jako drogę chrześcijanina do osiągnięcia szczęścia w życiu na ziemi i w niebie odkrywa, że osiągnięcie szczęścia wymaga od nas zaufania Panu Jezusowi i podjęcia trudu bycia Jego uczniem, analizuje tekst Łk 22,59–62, szczegółowo opisuje, kiedy realizujemy poszczególne błogosławieństwa w naszym życiu 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia, że każda katecheza pogłębia jego więź z Jezusem, uzasadnia, że słuchanie słowa Bożego wymaga skupienia i wyciszenia, wymienia cechy człowieka ubogiego w duchu, odnosząc się do pierwszego błogosławieństwa, wylicza, co przeszkadza nam w osiągnięciu szczęścia, wyjaśnia, że niedostrzeganie, bagatelizowanie swoich grzechów i ich konsekwencji dla nas i dla innych to przeszkody dla życia drugim błogosławieństwem, odkrywa, że przeszkodą w wypełnianiu w życiu trzeciego błogosławieństwa jest wymuszanie na innych wypełniania naszych projekcji życiowych, traktowanie Pana Boga jako wykonawcy naszych życzeń, na przykładzie Jana Chrzciciela wskazuje cechy człowieka łaknącego i pragnącego sprawiedliwości, odkrywa, że człowiek szczęśliwy to ten, który jest czystego serca, nie ma w nim zła, żyje zgodnie z Bożymi przykazaniami, odkrywa, że przeszkodą we wprowadzaniu w życie błogosławieństwa związanego z pokojem jest egoizm, rządzi władzą, brak wrażliwości na krzywdę drugiego człowieka. 	<ul style="list-style-type: none"> tłumaczy znaczenie przypowieści o siewcy wyjaśnia znaczenie pojęć „katecheza”, „przypowieść”, „pielgrzym tłumaczy, że człowiek szczęśliwy to ten, który zaufa Panu Jezusowi wskazuje na mapie górę Błogosławieństw wskazuje na mapie Górę Synaj wymienia cechy faryzeusza i celnika z przypowieści Jezusa opisuje historię Piotra, który płacze z powodu swojego grzechu, określa ludzi cichych jako tych, którzy ufają Panu Bogu, wypełniają w swym życiu Jego wolę wsłuchując się w Słowo Boże, nie szukają pokłasku, nie unoszą się gniewem, odkrywa, że tylko Bóg może sprawiedliwie osądzić człowieka, bo tylko On zna jego serce, odkrywa, że człowiek miłosierny okazuje aktywne współczucie drugiemu człowiekowi – dostrzega jego biedę i pomaga mu, czyli brak miłości do Boga i bliźniego, opisuje, jak powinniśmy wprowadzać pokój na świecie, w rodzinach, wśród rówieśników odkrywa, że szczęście człowieka wypływa z faktu wypełniania przykazania miłości Boga i bliźniego wskazuje możliwe powody 	<ul style="list-style-type: none"> opowiada przypowieść o siewcy, wskazuje na mapie Ziemię Świętą, wyjaśnia znaczenie pojęć „błogosławieni” i „chrześcijanin”, odkrywa, że nagrodą za bycie ubogim w duchu jest królestwo niebieskie już tu, na ziemi, i w życiu wiecznym wskazuje Górę Błogosławieństw jako miejsce żywej modlitwy pielgrzymów wyjaśnia dlaczego trzeba żałować za grzechy wskazuje Maryję jako Tę, która wypełniła w swym życiu błogosławieństwa, objaśnia, że zbyt często osądzamy innych, a samych siebie usprawiedliwiamy wskazuje na mapie Górę Błogosławieństw odkrywa, że przeszkodą w stawianiu się człowiekiem miłosiernym jest egoizm odkrywa, że przeszkodą do stawiania się człowiekiem czystego serca jest nasze zobojętnienie na Boże słowo i Jego przykazania oraz zachowania pełne fałszu wobec innych opowiada historię Świętego Szczepana, odkrywa, że każdy chrześcijanin jest wezwany przez Jezusa Chrystusa do życia ośmioma błogosławieństwami, 	<ul style="list-style-type: none"> formułuje modlitwę dziękczynną za przeżyte wakacje, wyjaśnia znaczenie symboli zawartych w przypowieści: siewca, ziarno, miejsca, na które pada ziarno wyjaśnia, że ludzie, którzy się smucą z powodu braku miłości do Boga i drugiego człowieka, będą pocieszeni nazywa postawy, cechy Maryi jako cichej i pokornego serca wskazuje na mapie rzekę Jordan tłumaczy pojęcie miłosierdzia, wskazuje miłość do Boga i bliźniego jako podstawową motywację naszego postępowania odkrywa, że każdy chrześcijanin jest wezwany przez Jezusa Chrystusa do budowania pokoju między ludźmi, odkrywa, że Jezus wzywa nas do modlitwy za nieprzyjaciół, wymienia większość z ośmiu błogosławieństw
---	---	---	---	---	---

		<p>☞ odkrywa, że chęć dominowania nad drugim człowiekiem, odrzucanie tych, którzy są od nas lepsi lub poszkodowani przez los, stanowi przeszkodę w dążeniu do szczęścia</p> <p>☞ wskazuje przeszkody utrudniające nam realizację poszczególnych błogosławieństw</p>	odrzuć w grupie rówieśniczej		
2. Przyjaźnię się z Panem Jezusem	☞ wyjaśnia, że liturgia Kościoła jest dopełniana psalmami i innymi pieśniami w celu podkreślenia doniosłości czasu spotkania z Jezusem, wyraża naszą miłość i zaufanie do Boga	<p>☞ wyjaśnia, że Jezusa poznaje się poprzez udział w wydarzeniach roku liturgicznego, • stwierdza, że przyjaźń z Jezusem umacnia się poprzez rozmowę i systematyczne spotkania z Nim (modlitwę, słuchanie słowa Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach),</p> <p>☞ podaje, że udział w Eucharystii, uczenie weselnej jest uprzywilejowanym spotkaniem z Chrystusem – Oblubieńcem,</p>	<p>☞ wyjaśnia, że każdy chrześcijanin jest zaproszony przez Jezusa Chrystusa do budowania pokoju między ludźmi</p> <p>☞ wymienia dary, jakie otrzymujemy w czasie Eucharystii od Pana Jezusa – Oblubieńca</p>	<p>☞ opisuje sposoby spotykania się z Jezusem (modlitwę, słuchanie słowa Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach),</p> <p>☞ podaje, że podstawą przyjaźni z Jezusem jest wiara w Niego i zaufanie Mu</p>	<p>☞ wymienia sposoby spotykania się z Jezusem (modlitwę, słuchanie słowa Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach),</p> <p>☞ podaje, że przyjaźń z Jezusem umacnia się poprzez budowanie wspólnoty</p>

3. Dziękuję za wszystko Panu Jezusowi	<ul style="list-style-type: none"> ☞ analizując treść prefacji tłumaczy dlaczego Eucharystia to dziękczynienie 	<ul style="list-style-type: none"> ☞ wyjaśnia znaczenie słowa „wdzięczność”, ☞ wskazuje motywy wdzięczności na przykładzie trędowatego, ☞ określa powody wdzięczności i zmiany w postawach życiowych omawianych postaci biblijnych ☞ wymienia dary przyrodzone i nadprzyrodzone 	<ul style="list-style-type: none"> ☞ wskazuje przykładowe powody okazywania wdzięczności, ☞ wymienia fakty z życia Wandy Błęńskiej ☞ wskazuje Boga jako dawcę wszelkich potrzebnych nam w życiu łask, ☞ odkrywa, że Bóg obdarowuje ludzi darami przyrodzonymi i nadprzyrodzonymi, 	<ul style="list-style-type: none"> ☞ uzasadnia wartość wdzięczności ☞ odkrywa, że modlitwa dziękczynna to sposób okazania wdzięczności Bogu za otrzymywane dary ☞ odkrywa, że wdzięczność Jezusowi uwidacznia się w zmianie sposobu życia, a także w zmianie w stosunku do Boga i bliźniego 	<ul style="list-style-type: none"> ☞ • odkrywa, że wdzięczność jest ważną cechą człowieczeństwa ☞ uzasadnia wartość wdzięczności w relacji z Bogiem ☞ wymienia różne dary, które otrzymuje od Boga,
Katechezy okoliczności owe	<ul style="list-style-type: none"> ☞ podaje, że uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata obchodzimy w ostatnią niedzielę roku liturgicznego, 	<ul style="list-style-type: none"> ☞ na podstawie poznanych tekstów biblijnych stwierdza, że jesteśmy wezwani do budowania Królestwa Bożego na ziemi 	<ul style="list-style-type: none"> ☞ na podstawie tekstów biblijnych wskazuje cechy królestwa Jezusa Króla, 	<ul style="list-style-type: none"> ☞ odkrywa, że Jezus w rozmowie z Piłatem mówi, że jest królem, ale Jego królestwo nie jest z tego świata 	<ul style="list-style-type: none"> ☞ uzasadnia, że uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata obchodzimy w ostatnią niedzielę roku liturgicznego.

II semestr

<p>4.Przepraszam Pana Jezusa</p>	<p>☞ uzasadnia, że Bóg z miłości stworzył Jezusa i ludzi</p> <p>☞ wyczerpująco wyjaśnia konieczność żałowania, naprawiania popełnionych błędów i zadośćuczynienia tym, których skrzywdziliśmy, aby Jezus odpuścił nam grzechy w sakramencie pokuty</p> <p>☞ określa momenty Eucharystii, w których dokonuje się nasze pojednanie z Bogiem i ludźmi,</p> <p>☞ wyjaśnia znaczenie frazy „brać krzyż na swe ramiona”</p>	<p>☞ opowiada historię grzechu pierworodnego,</p> <p>☞ odkrywa, że szatan okłamuje Adama i Ewę, chcąc oddalić ich od Boga,</p> <p>☞ wskazuje Piotra jako wzór człowieka, który uznaje swą grzeszność, żałuje za grzech i ufa Bożej miłości,</p> <p>☞ odkrywa, że grzech i jego konsekwencje niszczą naszą relację z Bogiem i ludźmi</p> <p>☞ odkrywa, że Jezus wypełnia swą wolę względem Piotra mimo jego grzeszności</p> <p>☞ wskazuje sposoby naprawiania popełnianych błędów</p> <p>☞ wyjaśnia znaczenie przebaczenia udzielanego ludziom przez Boga za pośrednictwem Jezusa w sakramencie pokuty i pojednania.</p> <p>☞ odkrywa, że spowiedź powszechna i znak pokoju to momenty na Eucharystii, podczas w których wyznajemy naszą grzeszność, okazujemy pragnienie pozostawania w jedności z Bogiem i drugim człowiekiem,</p> <p>☞ • na podstawie fragmentów z Ewangelii wskazuje Piotra jako tego, który uwierzył w słowa Jezusa o Bożym miłosierdziu</p>	<p>☞ wymienia wypływające z grzechu zagrożenia dla dobra osobistego i wspólnotowego</p> <p>☞ opisuje negatywne konsekwencje grzechu Adama i Ewy wobec Boga, siebie i ludzi wokół oraz następnych pokoleń</p> <p>☞ nazywa Boga miłością, która przebacza</p> <p>☞ wskazuje Piotra jako wzór człowieka, który uznaje swą grzeszność, żałuje za grzech i ufa Bożej miłości,</p> <p>☞ wyjaśnia, że samo wyznanie grzechów w sakramencie pokuty i pojednania nie wystarczy – trzeba za nie żałować, naprawić je, zadośćuczynić tym, których skrzywdziliśmy</p> <p>☞ odkrywa, że w wolności, jaką daje nam Bóg, człowiek sam dokonuje wyborów</p> <p>☞ odróżnia grzech popełniony myślą od grzechu popełnionego słowem, uczynkiem oraz zaniedbaniem (B.13.1)</p> <p>☞ wskazuje cechy osoby modlącej się słowami modlitwy przebłagalnej</p>	<p>☞ opisuje grzech jako stan nieprzyjaźni między Bogiem a człowiekiem</p> <p>☞ odkrywa, że Adam i Ewa popełniają grzech nieposłuszeństwa wobec Boga</p> <p>☞ odkrywa, że Jezus wypełnia swą wolę względem Piotra mimo jego grzeszności</p> <p>☞ odkrywa, że grzech i jego konsekwencje niszczą naszą relację z Bogiem i ludźmi</p> <p>☞ wyjaśnia, że Pan Bóg pragnie, abyśmy naprawiali swe błędy – grzechy wobec drugiego człowieka</p> <p>☞ wskazuje Jezusa jako Tego, który przychodzi leczyć grzeszników</p> <p>☞ układa tekst modlitwy przebłagalnej,</p> <p>☞ wyjaśnia, że Pan Jezus pragnie, abyśmy w swym życiu słuchali Jego słowa i wypełniali je</p>	<p>☞ odkrywa, że Bóg, wyrzucając człowieka z raju, daje mu obietnicę – Dobrą Nowinę</p> <p>☞ nazywa Boga miłością, która przebacza</p> <p>☞ odkrywa, że Bóg w swoim miłosierdziu przebacza nam nasze grzechy</p> <p>☞ wskazuje, że z ufnością może przystępować do spowiedzi, gdzie czeka na niego Jezus przebaczący</p>
----------------------------------	---	--	--	--	--

6. Wielbię Pana Jezusa	<ul style="list-style-type: none"> 🔊 tłumaczy dlaczego Bogu należy jest uwielbienie 🔊 opowiada o kompatybilności działania i słuchania Boga w życiu człowieka 	<ul style="list-style-type: none"> 🔊 wyjaśnia, czym jest modlitwa uwielbienia (D.1), 🔊 odkrywa, że talenty mogą pomóc w uwielbianiu Boga i głoszeniu Dobrej Nowiny, 🔊 wskazuje, że Maria uwielbia Jezusa poprzez słuchanie Jego słowa, a Marta poprzez posługę, 🔊 wyjaśnia, co to znaczy współofiowanie – współcierpienie, włączanie w Eucharystię własnych problemów (F.1), 	<ul style="list-style-type: none"> 🔊 wskazuje w Pieśni Maryi fakty świadczące o wierności Boga wobec ludzi, Jego nieustannej troski o człowieka 🔊 wskazuje, jak może uwielbiać Boga, wykorzystując otrzymane od Boga talenty, umiejętności, 🔊 odkrywa, że Bóg oczekuje od nas postawy Marty i Marii – posługi drugiemu człowiekowi i kontemplacji słowa Bożego 	<ul style="list-style-type: none"> 🔊 odkrywa, że uwielbienie jest należne jedynie Bogu, 🔊 odkrywa, że poprzez swoje wypowiedzi i działania uwielbia Boga 🔊 wskazuje, co przeszkadza mu w skupieniu się na modlitwie uwielbienia 🔊 wyjaśnia, że Msza Święta jest ofiarą Chrystusa i naszą, więc własne trudy i cierpienia możemy złożyć Bogu w ofierze (F.1.11) 🔊 wyjaśnia, że Eucharystia jest uwielbieniem Boga (B.13.2), 🔊 wymienia sposoby oddawania czci Bogu 	<ul style="list-style-type: none"> 🔊 układa prostą modlitwę uwielbienia 🔊 opowiada o spotkaniu Marii i Marty z Jezusem 🔊 wskazuje na ofiarniczy charakter mszy świętej
Katechezy okolicznościowe	<ul style="list-style-type: none"> 🔊 omawia istotę Triduum Paschalnego 🔊 wyczerpująco omawia rolę i dary Ducha Świętego na podstawie wybranych fragmentów Pisma Świętego, 🔊 wyjaśnia sens obchodów roku liturgicznego 	<ul style="list-style-type: none"> 🔊 odkrywa, że Jezus obmywa nogi swym uczniom, aby uświadomić im, że przychodzi na świat, aby służyć, 🔊 układa według chronologii wydarzenia Wielkiego Tygodnia, 🔊 wymienia części liturgii Wigilii Paschalnej: liturgia światła, liturgia słowa Bożego, liturgia chrzcielna, liturgia eucharystyczna 🔊 wyjaśnia znaczenie pojęcia „miłosierdzie”, 🔊 odpowiada na pytania dotyczące usłyszanych fragmentów Pisma Świętego dotyczące roli i darów Ducha Świętego, 	<ul style="list-style-type: none"> 🔊 podaje przykłady służby drugiemu człowiekowi. 🔊 odkrywa, że wypełniając wolę Boga, Pan Jezus przyjmuje na siebie mękę, śmierć krzyżową, aby dać ludziom życie wieczne, 🔊 wyjaśnia, że podczas liturgii Wigilii Paschalnej przeżywamy wyprowadzenie nas z niewoli grzechu przez zmartwychwstałego Chrystusa, 🔊 wyjaśnia jakie łaski daje Jezus tym, którzy z ufnością zwracają się do Niego 🔊 odkrywa, że bez pomocy Ducha Świętego nie jesteśmy w stanie żyć w jedność z innymi, że Duch Święty ma moc pokonania naszego egoizmu 	<ul style="list-style-type: none"> 🔊 wskazuje sakramenty jako znak spotkania z Jezusem 🔊 odkrywa, że Wielki Piątek jest jedynym dniem roku liturgicznego, w którym nie jest sprawowana Eucharystia, 🔊 wymienia symbole (paschał, słowo Boże, chrzcielna, chleb i wino w kielichu) 🔊 odkrywa działanie Jezusa w swoim życiu 🔊 z pomocą katechety modli się Koronką do miłosierdzia Bożego 	<ul style="list-style-type: none"> 🔊 opowiada o umyciu nóg przez Jezusa podczas Ostatniej Wieczerzy 🔊 podaje, że przez swą mękę i śmierć na krzyżu Pan Jezus daje nam odkupienie grzechów 🔊 wymienia symbole chrztu świętego i skutki jego przyjęcia 🔊 wymienia Koronkę do miłosierdzia Bożego jako skuteczną modlitwę

